

حدیث ازدواج آسمانی فاطمه و علی^{علیهم السلام} در منابع اهل سنت

□ سید شفع هاشمی *

چکیده

در مقاله‌ی حاضر، احادیث ازدواج فاطمه^{علیها السلام} با امام علی^{علیها السلام} و جزئیات برخی اخبار خواستگاران و پاسخ‌های رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} در منابع اهل سنت به صورت ویژه شناسایی شد که حضرت رسول مکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} برابر عموم خواستگاران عرب چنین فرمودند: همه بایستی منتظر فرمان الهی باشیم؛ ولی هنگامی که علی^{علیها السلام} برای نشان دادن تمایل دوستی خویشاوندی با بیت مقدس شرافت و طهارت اقدام فرمود و جهت ابراز حقیقت علاقمندی همشانی، نزد مقام رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} شرفیاب گردید، حضرت رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} برای مولا^{علیها السلام} فرمودند: یا علی! تو همتای دخترم فاطمه هستی که از احساس موافقت و رضایت فضاء حکایت می‌کند. نیز تحقیق پیش رو با نگاه روایی خاص، برای تبیین واقعه مهم الهی - تاریخی چنین ازدواج آسمانی ضرورت دارد که جامعه اسلامی از فواید معرفت بخشی این قطعه مهم زندگی اهل بیت^{علیها السلام} نفع می‌یابند هم چنین تجمیع تمامی روایات موافقت و عدم موافقت حضرت علی^{علیها السلام} در حدیث ازدواج آسمانی فاطمه و علی^{علیها السلام}، بدین جهت محور بحث قرار گرفت تا هدف آگاهی از مقام علی و فاطمه^{علیها السلام} در پرتوی این پیوند آسمانی برای عموم امت میسر گردد که چگونه آغاز زندگی آنان در مشورت با فرمان وحی از سایر زندگی‌های انسانی تمایز می‌یابد. با نگاهی در احادیث آسمانی دو زوج مطهر^{علیها السلام} به مبحث حاضر پرداخته شد.

واژگان کلیدی: خواستگاری، انتظار، آسمانی، مشورت، عقد، دوستی. موافقت.

* فارغ التحصیل سطح سه مرکز تخصصی مذاهب اسلامی و دانشجوی دکتری جامعه المصطفی^{صلی الله علیه و آله و سلم} العالمیه (رشته قرآن و حدیث).

مقدمه

بیشتر مردم در چنین گمان بسر می‌برند که بسیاری خصوصیات انحصاری حضرت فاطمه و علی علیهم السلام تنها از طریق محدثان شیعه و منابع اهل بیت علیهم السلام روایت شده است و منابع غیر اهل بیت علیهم السلام به آنها نپرداخته اند اما واقعیت چنین نیست دیگران نیز برخی اوصاف یا خصوصیات علی و فاطمه علیهم السلام را در مهم ترین منابع حدیثی خویش چون شیعه نقل کرده اند که یکی از آنها حدیث مشهور ازدواج آسمانی فاطمه و علی علیهم السلام است و حکایت چنین حدیثی با درستی سند و متن از طریق متعدد در طبقات مختلف روایت شده است که شماری از صحابه به محضر رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم رسیده از فاطمه علیهم السلام خواستگاری کردند. رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در پاسخ فرمودند: در این باره منتظر فرمان آسمانی هستم که چنین معنا دارد برای شان پاسخ منفی داد. اما زمانی که علی علیهم السلام جهت خواستگاری دخت یگانه‌ی نبوت، به محضر حضرت صلی الله علیه و آله و سلم شرفیاب گردید و موضوع مطرح شد. حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم با آن موافقت فرمود.

طرح بحث حاضر - حدیث ازدواج آسمانی - ضرورت دارد زیرا خبر از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم درباره دو شخصیت اهل بیت صادر شده است که هر کدام آنها زمان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم نسبت به امت در مرتبه دوم قرار دارند که ازدواج آنها با مشورت وحی الهی انجام گرفته است؛ این حقیقت بدون ارتباط با حکمت امتداد نسل آینده، نمی‌تواند واقع شده باشد که دوام پاکیزگی ایمان و عمل برای حفظ هدایت فرزندان و پیروان آینده اسلام ضروری است؛ از این رو بحث موضوعی در محوریت یافتن راه دوام نشر و هدایت اسلامی در پرتو چنین انتخاب آسمانی در زندگی اولین زوج اهل بیت علیهم السلام بسیار ضرورت دارد.

طرح بحث درباره گفتی‌های ازدواج آسمانی فاطمه و علی علیهم السلام در منابع اهل سنت برای خوانندگان شیعه و سنی فایده دارد؛ زیرا ازدواج خانواده که به توصیه وحی تشکیل می‌شود از خصوصیت معنوی و محوریت دینی آن بین جامعه حکایت می‌نماید از این رو انسان، به صحت راه فرزندان این بیت اطمینان و اعتماد بیشتر می‌یابد همین امر از فواید زندگی در تشخیص درستی مسیر حق از غیر آن محسوب می‌شود.

تحقیق حاضر در منابع مستقل اهل سنت پیشینه‌ی ندارد یا در جستجوهای ممکن

نتوانستم به آن دست یا بم اما عموم این مباحث در کتاب های متفرق و باب های مجزاء مطرح شده است که مولفان آنها با هدف جمع احادیث ازدواج حضرت علی و فاطمه علیهم السلام نگاشته اند. اما اثر حاضر با نگاه بیشتر در گزارش مثبت و منفي خواستگاران مورد بحث قرار می گیرد.

هدف از طرح بحث پیش رو، شناسایی مقام حضرت فاطمه و علی علیهم السلام هست که بايستی آن را دانست : آنها چه مقامی داشته اند که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم با پیک وحی دستور یافت تا به خواستگاران فاطمه علیهم السلام پاسخی داده نشود اما به تقاضای خاص و تایید مشورت آسمانی موافقت حاصل شد؟ این واقعیت نشان می دهد که بايستی با تعریف چنین مشورت آسمانی مقام حضرت فاطمه و علی برای مسلمین بیشتر شناسانده شود که رسیدن به این مقصود هدف بزرگی به شمار می آید.

روش بحث حاضر به طریقه های کتابخانه ای و استفاده از دستگاه های دارنده ای ابزارهای نرم افزاری، انجام شده است نیز در روش حاضر گاهی برای حصول اطمینان از سند احادیث، مطالب مرتبط برای کسانی مطرح شده است که چنین روایات را نمی پذیرند یا در فضیلت انحصاری و اختصاصی آنها برای حضرت علی و فاطمه علیهم السلام تردید دارند که با این نگاه شباهت احتمالی برطرف گردیده است اکنون بحث پیش رو بنام حدیث ازدواج فاطمه و علی علیهم السلام در منابع اهل سنت پی گرفته می شود .

قسمت اول: عدم موافقت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم

شماری از مردان قریش برای خواستگاری فاطمه علیهم السلام نزد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم آمدند و پیشنهاد خویشاوندی برای حضرت صلی الله علیه و آله و سلم دادند؛ رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم برابر تقاضای آنها سکوت اختیار نمود. در این قسمت به شماری از روایات منابع اهل سنت درباره عدم موافقت حضرت صلی الله علیه و آله و سلم، می پردازیم.

۱. فرمان انتظار به امید رسیدن حکم الهی

ابن سعد زهری (م: ۲۳۰ هـ) می گوید: « ابوبکر برای خواستگاری فاطمه علیهم السلام نزد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم آمد که حضرت صلی الله علیه و آله و سلم برایش فرمود: یا ابوبکر! به انتظار فرمان الهی باش. ابوبکر برگشت خبر را

به عمر رساند. عمر گفت: يا ابوبکر! پیامبر ﷺ خواست به تو جواب رد دهد. ابوبکر گفت: اکنون تو برای خویش خواستگاری کنید. عمر نزد رسول الله ﷺ آمد موضوع را مطرح کرد. حضرت ﷺ برایش پاسخی داد که قبل ابوبکر آن را شنیده بود. عمر برگشت آن را به ابوبکر باز گفت وی در پاسخ گفت: عمر! پیامبر ﷺ ترا نیز رد کرد. (طبقات الکبیری [بی تا]: ج ۸/ ص ۱۹) حلبی می‌گوید: دو خلیفه - ابوبکر و عمر - هر یکی از آنها به تنها بی تهایی تقاضای خویشاوندی کردند اما رسول الله ﷺ برای شان فرمودند: منتظر جواب باشید تا فرمان الهی برسد. (سیرة الحلبیة: ج ۲/ ص ۴۱۷) عالمانی مانند: ابن شاهین (م: ۳۸۵ هـ) (جزء فضائل فاطمة [بی تا]: ج ۱/ ص ۴۴)، ابن جوزی (م: ۵۹۷ هـ) (منتظم: ج ۱۳۵۸/ ص ۸۵) و دیگرانی نیز پیشنهاد خویشاوندی آنها را با حضرت ﷺ نقل کرده اند. طبق این روایت رسول الله ﷺ به تقاضای خواستگاری خلیفه اول و دوم موافقت نفرمودند و به خواستگاران فرمودند: بایستی به انتظار نشست تا زمان مناسب فرا رسد.

۲. صدور فرمان انتظار برای همگان

روایت دیگری تأکید می‌دارد که رسول الله ﷺ نیز به انتظار بسر می‌برد، در نقل بلاذری (م: ۲۷۹ هـ) از ابن سعد ضمیر منفصل آورده شد که رسول الله ﷺ برای ابوبکر فرمود: «من هم برای رسیدن فرمان خداوند چشم به راه پاسخ مشورت از طرف قضاء هستم» (أنساب الأشراف [بی تا]: ج ۱/ ص ۱۷۹)

کلام رسول الله ﷺ درباره فاطمه ؑ که بایستی به انتظار بسر برد تصریح می‌کند گویا تصمیم جایی دیگری گرفته می‌شود: پیامبر ﷺ و خواستگاران منتظر باشند زیرا پاسخ به تقاضای خواستگاران فاطمه ؑ از امور عادی نیست؛ از این رو رسول الله ﷺ با خواستگاران دیگر دختران تحت تکلف خویش تکلیف زمینی دارد اما با خواستگاران فاطمه ؑ تکلیف آسمانی؛ به عبارت دیگر، حضرت ﷺ برای تقاضای خویشاوندی برای دیگر خواستگاران دختران تحت تکلف خویش، منتظر مشورت نماند اما برای درخواست خویشاوندی دخترش فاطمه ؑ به خواستگاران فرمودند: ما چشم به راه فرمان الهی هستیم.

۳. انتظار همیشگی برای دستور آسمانی

این روایت پاسخ خواستگار را به مشورت قضاء مشروط کرد. محب الدین طبری (م: ۶۹۴هـ) روایت کرد که پیامبر ﷺ فرمود: «يا ابو بكر! هنوز دربارهٔ فاطمه، موافقت آسمانی نرسیده است پس از آن عمر بن خطاب با قریشیان خواستهٔ خویش را مطرح کرد که حضرت ﷺ برای او نیز پاسخ منفی را تکرار کرد». (ذخائر العقبی [بی تا]: ج ۱/ ص ۲۹)

مطابق آنچه کلمه «بعدی» در روایت نشان می‌دهد گویا مراجعه خواستگاران مکرر بوده است که دو قید مهم «اسم» و «بعد» در اول و آخر روایت افزوده شده است اما در سبب تأخیر پاسخ، خبر بیشتر در دست نیست فقط حضرت ﷺ چنین می‌فرماید: مرجع قضاة هنوز در بارهٔ درخواست متقاضیان، دستوری صادر نکرده است.

نکته: برخی قراین نشان می‌دهد که پاسخ نامعلوم حضرت ﷺ به چنین خواستگاری، از لحاظ واقعیت‌ها استثناء بوده است که تنها در احوال ازدواج فاطمه عليها السلام دختر رسول الله صلوات الله عليه و آله و سلم پیش آمده است نه برای دیگران. نکته قابل طرح دیگر اینست که آیا انتظار موافقت به فرمان آسمانی، تنها به زمان ازدواج اختصاص داشته است یا شامل امور دیگر زندگی فاطمه عليها السلام نیز می‌شده است؟ پاسخ این پرسش در بحث‌های مفصل‌تر جسجو گردد.

اما احادیث روایی اهل سنت در این موضوع نیز ظرفیت وسیع دارد چنان‌که بخشی پاسخ‌ها در روایات مقامات حسی و نسبی فاطمه عليها السلام تصریح شده است؛ از این رو در مشورت آسمانی ازدواج فاطمه عليها السلام این پرسش مطرح می‌شود که حکمت عدم موافقت الهی با جماعت خواستگاران غیرهاشمی چه بوده است؟ آیا جز مراقبت از نسل امامت، هدف دیگری می‌تواند منظور باشد؟ نیز این نکته اهمیت دارد که مشورت آسمانی در ازدواج فاطمه با غیر علی عليها السلام سخت‌گیرانه مطرح شده است که با چنین تاکید در این مرحله بدون نقش در دیگر مراحل زندگی فاطمه عليها السلام چه معنای می‌تواند داشته باشد آیا خواستگاران تنها در مورد ازدواج بایستی بدانند که پاسخ خواستگاری مشورت به حکم قضاة مشروط است یا در امور دیگر زندگی فاطمه عليها السلام نیز مشورت‌های آسمانی ادامه دارد یعنی نقش همان مشورت آسمانی کما کان تعیین کننده است؟ و مباحث خاص مربوط به فاطمه عليها السلام در موضع گیری‌ها و نگاه‌های او نیز

معانی جدید می‌یابد که از نظر واقعیت‌های موجود جامعه نمی‌توان آن را از نظر دور دانست و با توجه به چنین نگاه‌می‌توان گفت: کلام حضرت ﷺ که فرمود هنوز برای من امری ابلاغ نشده است نمی‌تواند با موافقت و رضایت وحی‌الله‌بی ارتباط باشد که بایستی در مقاله‌ی مستقلی به توضیح آن پرداخت. از این رو رسول الله ﷺ فرمود: تا هنوز فرمانی نرسیده است.

۴. موضوع سکوت پیامبر ﷺ برابر پیشنهاد خواستگاری

در برخی روایت‌ها رسول الله ﷺ برابر خواست ابوبکر و عمر تنها سکوت پیشه کرد. (سیرة الحلبیة ۱۴۰۰: ج ۲ / ص ۴۷۱) اما این سکوت می‌تواند به معانی ای اشاره داشته باشد که جلسات خواستگاری متعدد بوده پاسخ با سکوت همراه شده است و گاهی سکوت معنایی دارد که هیچ لفظی نمی‌تواند جایگزین آن باشد.

۵. اعراض پیامبر ﷺ برابر پیشنهاد خواستگاری فاطمه

گاهی اوقات رسول الله ﷺ از پاسخ اعراض می‌نمود و طرح چنین بحث را نمی‌شنید. انس بن مالک نقل کرد که ابوبکر نزد رسول خدا ﷺ گفت: يا رسول الله! کسی هستم که برای اسلام مشورت داده‌ام! اسلام من قدیم است، چنین و چنان هستم! حضرت ﷺ فرمود: منظور شما چیست؟ گفت: فاطمه را برایم ترویج کن! رسول خدا ﷺ از ابوبکر روی گرداند. وی نزد عمر آمده گفت: ییچاره شده‌ام؛ عمر گفت: چرا؟ ابوبکر گفت: من از فاطمه خواستگاری کردم رسول الله ﷺ از من روی گردانید. عمر گفت: بنشین؛ عمر نزد رسول الله ﷺ رسید مانند ابوبکر مطالبی گفت که او به هوا خواهی فاطمه آمده است؛ حضرت از او نیز روی برگردانید. (مجموع الزوائد ۱۴۰۷: ج ۹ / ص ۲۰۴)

گزارش‌های شیوه‌ی اعراض رسول الله ﷺ نشان می‌دهد که موضوع خواستگاری بایستی چند مرتبه مطرح شده باشد تا اندازه‌ای که خواستگاران به رد ضمنی و کنایی رسول الله ﷺ حرمت نهاده‌اند یا واقعه برای آنها مشتبه شده از سکوت حضرت ﷺ معنای موافقت و پاسخ مشبت استنباط کرده‌اند یا چنین بوده است که به آداب فرهنگ خویشاوندی، پایندگی لازم نشان نداده‌اند که رسول الله ﷺ واکنش منفی نشان داده از آنها رو گردانید یا هیچ تصمیمی برای

رسول الله ﷺ در این باره ابلاغ نشده است و جواب‌ها برای دفعات مراجعت، تکراری بوده است و حضرت ﷺ از آنها روی گردانید. خلاصه «اعراض» معنای مهمی دارد که در مباحث خواستگاری آن را مدنظر قرار داد.

۶. خود داری پیامبر ﷺ از اجابت به تقاضای دوستی خویشاوندی

رسول الله ﷺ خواستگاران را اجابت نکرد؛ ابن جوزی (م: ۵۹۷) روایت می‌کند: فاطمه علیها السلام هنگامی که در کمال نیکویی پوشش، ظاهر گشت رسول الله ﷺ به توصیفش پرداخت، ابوبکر برخواست و از فاطمه علیها السلام خواستگاری کرد. رسول الله ﷺ سکوت پیش گرفت پس از آن عمر مانند شیری برای طعمه در جنگل برخواست؛ حضرت ﷺ جواب او را نداد. فضای خواستگاری، آتشین شد اما هنگامی که علی علیها السلام علاقمندی را مطرح کرد رسول الله ﷺ با آگاهی از خبر وحی در مورد علی علیها السلام فرمود: خداوند امر کرد که فاطمه علیها السلام را به علی تزویج کنم. سپس فاطمه در ماه صفر نامزد شد در ذی حجه خانه اش را آماده کرد. (التبصرة: ج ۱/ ص ۴۵۲)

اما اینکه حضرت ﷺ برای درخواست مکرر دوستی ها پاسخ نداد روایت مبهم می‌نماید. تاریخ در این باره توضیح بیشتر نداده است که خواستگاران برابر انتظار مکرر، چه واکنشی های بیرون از گزارش های رسمی و حدیثی انجام داده اند مسلماً واقعه به همین سادگی و اختصار نیز نخواهد بود؟ آیا جملگی خواستگاران اعتراض کردند یا اصلاً اعتراضی در این مطرح نشد؟ نظر به سوابق جسارات در موارد مشابه گاهی صحابه قناعت نمی کرده اند از این نگاه می‌توان پی برد که واقعه خواستگاری چه فراز و فرود های داشته و چگونه پیش رفته است تا به مانع مشورت آسمانی برخورده است؟ اما صرف نظر از زوایای خاص موضوع، قدر متقین این است که رسول الله ﷺ تقاضاهای مصرانه‌ی دو خواستگار را اجابت نکرد.

۷. استناد حضرت ﷺ به عدم آمادگی فاطمه علیها السلام به لحاظ سنی برای ازدواج

حضرت ﷺ در برخی مجالس خواستگاری، از عدم آمادگی سینی فاطمه علیها السلام برای زندگی جدید خبر داد؛ احمد بن حنبل روایت کرد: رسول الله ﷺ در پاسخ خواستگاری ابوبکر و عمر فرمود: وی خرد سال است اما زمانی که علی علیها السلام به هوا داری فاطمه علیها السلام آمد حضرت ﷺ پیشنهادش را

پذیرفت و دخترش را به علی^{علیہ السلام} عقد نمود (فضائل الصحابة: ج ۲/ ص ۶۱۴) ^۱ و (موارد الظمآن [بی تا]: ج ۱/ ص ۵۴۹). حاکم نیشابوری می‌گوید: این حدیث بر شرط بخاری و مسلم صحیح است لکن آن دوشیخ این حدیث را نقل نکرده‌اند. (مستدرک علی الصحیحین: ج ۲/ ص ۱۴۱۱) هم چنین ابن حجر عسقلانی (فتح الباری [بی تا]: ج ۱۰/ ص ۵۶۲) و عجلونی (م: ۱۱۶۲هـ) نیز می‌گویند: حاکم این حدیث را تصحیح کرد. (کشف الخفاء: ج ۲/ ص ۳۹۲)

درباره این روایت که رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} جهت رد خواستگاران به خرد سالی فاطمه^{علیہ السلام} استناد کرد اما به علی^{علیہ السلام} او را عقد نمود. ملاعلی قاری گفت: توهمنشود که علی از آن دو افضل است! احتمال دارد آن دو هنگامی که به خواستگاری آمده اند دختر رسول الله^{صلی الله علیه و آله و سلم} کودک بوده است بعد از مدتی که علی آمد سال پانزدهم او را خطبه کرد. یا احتمال دارد فاطمه نسبت به ابوبکر و عمر خرد سال بود جهت تناسب سنتی، فاطمه را به علی تزویج کرد. یا فاطمه با مشورت نزول وحی به علی تزویج گردید. علی قاری ادامه می‌دهد با این احتمالات، استدلال برتری علی بر شیخین دفع می‌گردد! (مرقاۃ المفاتیح: ج ۱۴۲۲/ ص ۲۵۹) صدیق حسن خان (م: ۱۳۰۷هـ) می‌گوید: شایسته است که دختر صغیر به مرد کبیر السن تزویج نشود حتی دختر اگر بالغه باشد می‌سزد که سال آنها در نظر گرفته شود. (الروضۃ الندية: ج ۱۹۹۹/ ص ۱۵۱)

نکته: قاری در امتناع حضرت^{صلی الله علیه و آله و سلم} از اجابت شیخین گفت که شاید سبب آن به فرمان وحی باشد اما این نگاه احتمال نیست بلکه مفاد روایت های صریح و ثابت است که می‌گوید: وحی دستور داد که فاطمه به آن دو تزویج نشود فقط به علی تزویج گردد این هنگام برای علی^{علیہ السلام} فضیلت همسری فاطمه ثابت می‌شود و معلوم است که اهلیت ازدواج به معنای یکی از امتیازات فرد واجد شروط به شمار می‌آید که گاهی تنها در بخش ازدواج تبارز می‌یابد. اما این که فرمود: دخترم فاطمه خرد سال است پاسخ مناسب در رد خواستگاری غیر مورد نظر شمرده می‌شود.

۱. «حدثنا أبو عمرو محمد بن محمود الأصبhani قثنا علي بن خشrum المرؤزي قثنا الفضل بن موسى السينائي عن الحسين بن واقد عن عبد الله بن بريدة عن أبيه ان أبا بكر وعمر خطبا إلى النبي صلي الله عليه وسلم فاطمة فقال إنها صغيرة فخطبها علي فزوجها منه».

۸. احتمال پذیرش دوستی با پیشنهاد برخی خواستگارها

ما از تقاضای خویشاوندی با بیت رسول الله ﷺ منع شدیم؛ شاید شما نشوید. بلاذری (م: ۲۷۹ ه) روایت می‌کند: به علی علیهم السلام گفته شد: شما به هوای فاطمه نزد پیامبر ﷺ بروید. علی علیهم السلام فرمود: ابوبکر و عمر از خواستگاری فاطمه منع شدند گمان نمی‌برم ممانعت شوم. علی علیهم السلام را واداشتند که به خواستگاری برود. وی نیز موضوع را با پیامبر علیهم السلام در میان گذاشت که حضرت فاطمه به علی تزویج گردید. (أنساب الأشراف [بی تا]: ج ۱ / ص ۱۷۹) این نکته را در نظر داشت که تعبیر ممانعت از میان تمامی پاسخ‌های داده شده مفهوم بیشتری دارد می‌تواند به اندازه معنای خاص داشته باشد که موافقت با درخواست علی علیهم السلام، خصوصیت یابد.

بدین ترتیب تمامی پاسخ‌های که حضرت علیهم السلام برای خواستگاران مردود قریش فرموده اند نشان می‌دهد که گروه صحابه از طرح جدید خویشاوندی به امید هواخواهی فاطمه علیهم السلام ممانعت شده اند اما رسول الله علیهم السلام برای خواستگاری همسری در مطابقت با شان فاطمه علیهم السلام فی المجلس اعلام موافقت کرد که در قسمت دوم تحقیق بیان می‌گردد.

قسمت دوم: موافقت رسول الله علیهم السلام

پس از آن که پیامبر علیهم السلام به خواستگاران قریشی فاطمه علیهم السلام، پاسخ منفی داد. امکان برقراری رابطه‌ی خویشاوندی را به موافقت خدای تعالی مشروط کرد از طرف دیگر پاسخ حضرت علیهم السلام به خویشاوندی علی علیهم السلام مثبت بود این هنگام حضرت علیهم السلام با شادمانی فرمود: مقامات علیین آسمان و مراجع قضات الهی درباره این پیوند مبارک، دیدگاه موافق دارند از این رو حضرت علیهم السلام موافقت آسمانی ازدواج علی با فاطمه علیهم السلام را اعلام فرمود که در این قسمت به موارد آن می‌پردازیم.

۱. فرمان الهی به شکیبایی تا رسیدن به شرایط مناسب

منابع اهل سنت درباره پیوند آسمانی دخت رسول الله علیهم السلام می‌گوید که حضرت علیهم السلام نیز در انتظار تصمیم گیری بسر می‌برد. هیشمی (م: ۸۰۷ ه) روایت کرد: شیخین ابوبکر و عمر پس

از پاسخ منفی رسول الله ﷺ گفتند که رسول الله ﷺ منظر امر خداوند است؛ ما در مشورت به علی می‌گوییم که او فاطمه زینت‌الله را برای خویش خواستگاری کند. علی ﷺ فرمود: آن دو در حالی نزدم آمدند که بین راه بودم و گفتند: به خواستگاری دختر عمومیت می‌روی؟ من باشنیدن سخن آنها پی بردم که پیشنهاد نهاد دوستی شان رد شده است آنگاه ایستادم. سمت رداء ام را بر گردند و سمت دیگر را بر زمین گذاشتند نزد رسول الله ﷺ رسیدم و محضر حضرت علی بن ابی‌طالب
نشستم درباره امتیازات خویش، مطالبی بیان داشتم. حضرت علی ﷺ فرمود: یا علی چه می‌فرمایی! گفتم هودار فاطمه هستم. گفت: نزدت چیست؟ گفتم: اسپ و زره. فرمود: اما اسب به کار تو می‌آید آن را داشته باش ولی سپرت را بفروش. گفت: آن را به چهار صد درهم فروختم ... (مجمع الزوائد: ج ۹ / ص ۲۰۴)

روایت می‌گوید که رسول الله ﷺ از حضرت علی ﷺ به گونه‌ی رضایتمندانه پرسید: برای چه منظور آمده ای؟ گویا نشان می‌دهد موافقت قضا صادر گردیده است. بدین ترتیب پایان انتظار برای خواستگاران قبلی با موافقت به هوداری حضرت علی انجامید.

۲. گزینش خداوند تزویج فاطمه زینت‌الله به علی

برخی روایات اهل سنت در این باره تصریح می‌کند که فرمان آسمانی برای تزویج صادر گردید و گزارش موافقت ازدواج دختر حضرت علی ﷺ با تعابیری خاص روایت شده است؛ بحث خویشاوندی با رسول الله ﷺ سال دوم هجری (تهذیب الاسماء ۱۹۹۶: ج ۱ / ص ۴۷) مطرح گردیده است. انس بن مالک صحابی روایت می‌کند و می‌گوید: نزد رسول الله ﷺ نشسته بودیم که حضرت علی ﷺ احساس دریافت وحی کرد. هنگامی که فرشته‌ی آسمانی از نزدش رفت. رسول الله ﷺ برایم گفت: یا انس! می‌دانی؟ جبریل از صاحب عرش چه پیامی آورد؟ گفتم: پدر و مادرم فدایت باد! ندانستم، چه خبری آورد؟ پیامبر ﷺ به نقل از پروردگار عز و جل فرمود: من، فاطمه را به علی تزویج کرده ام. آماده شو! این افراد را در مراسم دعوت کن: ابوبکر، عمر، عثمان، علی، طلحه، زییر با شمار انصار. (شريعه ۱۴۲۰: ج ۵ / ص ۲۱۲۹) طبرانی (م: ۳۶۰ هـ) از طریق ابن مسعود این روایت را نقل کرد. (المعجم الكبير ۱۴۰۴: ج ۱۰ / ص ۱۵۶)

حدیث ازدواج آسمانی فاطمه و علی علیہ السلام در منابع اهل سنت ۱۳۹

روایت طبرانی از مراسم خواستگاری فاطمه علیہ السلام جزئیات بیشتری نقل کرده است که راوی گفت: من از رسول الله حدیثی شنیده ام که می‌خواهم به شما خبر دهم. می‌خواستم تا حضرت علیہ السلام بر صحت آن گواهی دهد فرصت نیافته ام که پرسم مگر در تبوک. با حضرت علیہ السلام همراه بودیم. شنیدم که رسول الله علیہ السلام می‌فرمود: خداوند امر فرمود که فاطمه علیہ السلام را به علی تزویج کنم من [=رسول الله] این فرمان را بجا آورده ام. جبریل گفت: خداوند، بهشتی از باغ لوء‌لوء ساخت که بین هر باغی تا باغ دیگر، لوء‌لوء ای از یاقوت و طلا با سقفی از زبرجد سبز پوشیده است... وی در ادامه‌ی روایت اوصاف بیشتری از قصر را بر شمرده است. رسول الله علیہ السلام فرمود که از جبریل پرسیدم: خداوند برای چه کسی چنین قصر را ساخته است؟ فرمود: برای فاطمه دختر تو و علی بن ابی طالب علیہ السلام تا تحفه و چشم روشنی برای تو باشد.(المعجم الكبير ۱۴۰۴: ج ۲۲: ص ۴۰۷)

ابن حجر عسقلانی در اعتبار روایت حاوی بناء بهشتی می‌گوید: این حدیث بایستی از غیر طریق المسمعی، بررسی گردد. اما این که ذهبی جزم کرد. وی کذاب بوده به وضع متهم است و از عقیلی روایت کرد که اشکالالی در آن است؛ اما گفته ای او [=ذهبی] درباره چنین اشکالی، اشکال دارد و فساد چنین اشکال در کلام ذهبی مخفی نیست. (لسان المیزان ۱۴۰۶: ج ۴/ ۷۷) این حجر مکی نیز دیدگاه انتقادی ذهبی را نپذیرفته و گفته است که قصه- خانه بهشتی علی و فاطمه- اصلی دارد گرچه در طریق برخی روایت‌های آن، کلام واقع شده باشد. (صوات المحرقة ۱۴۱۷: ج ۲/ ص ۴۲۰)

اما صرف نظر از دیدگاه‌های علماء اهل سنت درباره راوی این روایت، هیثمی (م: ۸۰۷هـ) می‌گوید: رجال این روایت از ثقات است. (مجموع الزوائد ۱۴۰۷: ج ۹/ ص ۲۰۴) پس روایت فوق الذکر از طریق عبدالله مسمعی، ضعفی نداشته صحیح شمرده می‌شود به علاوه ای اینکه راویان این روایت، مطابق دیدگاه علماء رجال، ثقه نیز است و روایت با تحقق وثاقت سند، به اهمیت خبر اشارت می‌کند که رسول الله علیہ السلام فرمود: بین علی و فاطمه علیہ السلام به امر خداوند متعال، پیوند زندگی برقرار کردم.

۳. یا علی! فاطمه، همسر توست

روایت دیگر نامزدی فاطمه برای علی^{علیه السلام} به نقل عقیلی (م: ۳۲۲) می‌گوید که حجر بن عنبر گفت: هنگامی که ابوبکر و عمر، فاطمه^{علیها السلام} را خواستگاری کرده‌اند. رسول الله^{علیه السلام} خطاب به علی گفت: فاطمه نامزد توست. من در موافقت قبلی ام در وعده‌ی نامزدی فاطمه^{علیها السلام} برای تو تخلف نمی‌کنم.

این روایت به نامزدی فاطمه^{علیها السلام} برابر ابوبکر و عمر یاد کرد گویا تعین همسر فاطمه^{علیها السلام} در مشورت خاص معین شده است که رسول الله^{علیه السلام} می‌فرماید من تخلف کننده‌ی در موافقت نیستم که فاطمه را به دیگری عقد نمایم. (ضعفاء العقیلی ۱۴۰۴: ج ۴/ ص ۱۲۵) اما درباره‌ی این فرموده‌ی رسول الله^{علیه السلام} مبنی بر عدم تخلف در وعده باید گفت که خبر به به موضوع توافق بر سرعقد علی و فاطمه با مشورت‌های جانب آسمانی اشاره می‌کند. (طبقات الکبری [ابی تا]: ج ۸/ ص ۱۹) نیز برخی تراجم در بیان بیشتری آورده است که حضرت^{علیه السلام} فرمود: چنین نیست که به وعده‌ی خوبیش وفا نکنم یا بی عهدی کنم. (غريب الحديث ۱۴۰۲: ج ۱/ ص ۶۲۷) در روایت خطابی (م: ۳۸۸) از حدیث رسول خدا^{علیه السلام} آمده است که رسول الله^{علیه السلام} به ابوبکر فرمود: من به علی بن ابی طالب فاطمه را وعده داده ام. (غريب الحديث ۱۴۰۲: ج ۱/ ص ۶۲۶)

هم چنین ابن عراق (م: ۹۶۳) می‌گوید که حجر بن عنبر گفت: ابوبکر و عمر نزد پیامبر^{علیه السلام} به هوا خواهی فاطمه^{علیها السلام} آمدند اما حضرت^{علیه السلام} به علی^{علیها السلام} فرمود: یا علی! فاطمه برای تو است من مکذب وعده ام نیستم. حدیث از طریق موسی به قیس حضرمی رسیده است که گفته‌اند: وی در رفض غالی بود اما در ادامه‌ی آن آورده‌اند که ضمن نقل ابوداود ابن معین وی را توثیق نمود. ابن حجر در تقریب گفت که وی صدوق بود اما به تشیع رمی شد. الله تعالیٰ بهتر می‌داند: هیشی بعد از نقل حدیث گفت: رجال آن ثقات است مگر حجر بن عنبر که از پیامبر^{علیه السلام} آن را نشنید. می‌گوییم: حافظ ابن حجر در الاصابه گفت که علماء اتفاق دارند: وی نبی^{علیه السلام} را ندیده است گویا از برخی صحابه (الإكمال ۱۴۱۱: ج ۶/ ص ۸۱) آن را شنیده است. (تنزیه الشريعة ۱۳۹۹: ج ۱/ ص ۳۸۶)

بلی! با بررسی نسخه الاصابه روشن شد که وی «حجر بن عنبر» را شرح نداده است.

(ابن حجر عسقلانی: م ۱۴۱۵هـ) اما بخلاف ابن حجر؛ ابن عبدالبر گفت که گرچه وی پیامبر ﷺ را ندید اما زمان حضرت ﷺ ایمان آورد. (الاستیعاب: ج ۱/ ص ۳۳۲) این مطلب بر اساس دیدگاه برخی، اعتبار بیشتر دارد که چنین گفته اند: کسانی که زمان پیامبر ﷺ ایمان آورده اند بدون ملاقات با حضرت ﷺ صحابه شمرده می شوند اما هیشی به ضعف روایت اشارت نکرد بلکه با نقل روایت گفت: تمامی رجال آن، ثقات است. (مجمع الزوائد: ج ۹/ ص ۲۰۴) صرف نظر از توثیقات علماء، بایستی گفت که غلو موسی بن قیس الحضرمی در رفض به وثاقت او زیان نمی زند زیرا ذهنی (م: ۷۴۸هـ) می گوید: وی شیعی ثقه است. ابوداد از اور روایت کرد (الکاشف: ج ۲/ ص ۳۰۷) افزون بر آن ابن حجر عسقلانی می گوید: ابن شاهین آن را در ثقات آورد و ابن نمير گفت که او ثقه است. (تهذیب التهذیب: ج ۱۰/ ص ۳۲۷) بزار نیز گفت که رجال روایت، ثقات است. (اتحاف السائل: ج ۱/ ص ۴۶) چنانکه مغازلی گفت که طبرانی به روایت صحیح آن را نقل کرد. (اتحاف السائل: ج ۱/ ص ۴۶) بدین ترتیب روایت نامزدی فاطمه علیها السلام به علی علیها السلام به روایات صحیح نقل شده است که حضرت فاطمه علیها السلام برای علی علیها السلام نامزد بوده است چنان که پیامبر ﷺ فرمود: من به این تعهد دوستی وفادارم.

۴. ازدواج تو به موافق امر از جانب آسمان

برخی روایت ها درباره تزویج مطهیرین علی و فاطمه علیها السلام به صراحة می گویند که جریان خبر خیر عالم آفرینش، به امر آسمان، انجام شد. ابن أبي الحدید (م: ۶۵۵هـ) روایت کرد هنگامی که رسول الله ﷺ خواست تا فاطمه علیها السلام را به عقد علی علیها السلام آورد زنان عرب در عتابی به فاطمه علیها السلام گفتند: دختر رسول الله! فلانی و فلانی از شما خواستگاری کردند شما رد کردید اما اکنون همسر شما فقیر است... هنگامی که رسول الله ﷺ بر خانه فاطمه علیها السلام وارد شد نشانه نکوهش زنان قریشی در سیمای فاطمه علیها السلام احساس شد رسول الله ﷺ از دخترش پرسید زنان قریش برای شما چه سخنی گفته اند؟ فاطمه علیها السلام گفتار آنان را بیان کرد. رسول الله ﷺ فرمود: فاطمه! خداوند امر کرد: ترا به نکاح کسی آورم که در ایمان به اسلام از همه قدیم تر بوده بر همگان از جهت صفات علمی، برتری دارد. در اوصاف اخلاقی نیز از همه مردم،

شکیبا تر است ترا از نزد خود به علی تزویج نکرده ام مگر به امری که از آسمان برایم رسیده است. آیا نمی‌دانی که او در دنیا و آخرت برادرم هست؟. (شرح نهج البلاغة ۱۴۱۸: ج ۱۳ ص ۱۳۶)

بناء روایت با صراحة، فرمان ازدواج آسمانی فاطمه^{علیها السلام} را بیان می‌کند.

هم چنین در روایت عسکری (م: ۳۹۵هـ) رسول الله^{علیه السلام} بیان داشت: خداوند امر فرمود که فاطمه را برای علی به چهار صد مثقال نقره تزویج کنم در صورتی که علی بدان مبلغ راضی باشد. علی^{علیها السلام} فرمود: من از خدا و رسول او راضی هستم. آن گاه رسول الله^{علیه السلام} دعا فرمود: خداوند بین شما جمع کرده برای جد شما این زندگی را نیکو گرداند خداوند اطیاب فراوان و نسل بی شمار برای شما عنایت فرماید. جابر گفت: سوگند به کسی که پیامبر^{علیه السلام} فرستاد خداوند برای آن دو زوج، نسل های پاکی ارزانی فرمود. (الأوائل [بی تا]: ج ۱ ص ۲۹) بدین ترتیب مشورت آسمانی ازدواج زوجین اهل بیت به گونه‌ی صریح در روایت بیان شده است.

برگزاری مراسم عقد در ملاء احلاء

درباره تزویج فاطمه^{علیها السلام} به روایت محب الدین طبری (م: ۹۶هـ) از علی^{علیها السلام}، رسول الله^{علیه السلام} فرمود: فرشته ای نزدم آمد گفت: یا محمد! پروردگارت ضمن سلام می‌فرماید که در محضر گروه فرشتگان، دخترت فاطمه را به علی بن ابی طالب تزویج کرده ام. شما به علی بن ابی طالب در زمین آن را تزویج نمایید. از امام علی بن موسی الرضا در مستندش این خبر روایت گردید و از انس بن مالک نیز روایت شد که گفت در مسجد به محضر رسول الله^{علیه السلام} بودیم که به علی گفت: این جبرئیل است که خبر می‌دهد خداوند فاطمه^{علیها السلام} را به عقد تو آورد. چهل هزار فرشته بر قرائت عقد گواهی داده اند خداوند به شجره‌ی طوبی فرمود: بر آنها دُر و یاقوت بیار. آن درخت چنین کرد. حور العین آمدند آنها را در طبقه‌ای دُر و یاقوت فراهم کردند تا قیامت بین شان آنها را نگه می‌دارند...

از عبدالله ابن مسعود روایت شد: هنگامی که رسول الله^{علیه السلام} فاطمه^{علیها السلام} را به خانه‌ی علی^{علیها السلام} همراهی می‌کرد برایش فرمود: خداوند به من فرمان داد که ترا به عقد علی آورم، خداوند به فرشته‌ها دستور داد تا در صف منظم بایستند درخت‌های بهشت را واداشت که

حدیث ازدواج آسمانی فاطمه و علی علیہ السلام در منابع اهل سنت ۱۴۳

پوشش های خویش را بکار گیرند امر کرد که در بهشت منبری فراهم آورد سپس جبرئیل بر فراز آن رفت خطبه را خواند هنگامی که قرائت عقد پایان یافت دانه های زینتی و درها را پراکند هر کدام حاضران که بهتر و بیشتر آن ها را بدست آورده اند تا قیامت به آنها افتخار می کنند فرزندم این پیوند آسمانی ترا کفایت می کند. غسانی، این خبر را نقل کرد.

هم چنین از امام علی کرم الله وجهه الشریف روایت شد که رسول الله ﷺ فرمود: فرشته‌ی نزدم آمد گفت: یا محمد! خداوند تعالی برای تو می‌گوید... به شجره‌ی طوبی فرمان دادم که یاقوت و مرجان بار گیرند جهت عقد نکاح فاطمه بر ملائکه، حورالعین آنها را پاشند آنها واهل آسمان‌ها با انجام چنین مراسم شادمان شدند. (ذخائر العقبی [بی تا]:ج/۱/ص ۳۱)

هم چنین ابن اثیر جزیری (م: ۶۳۰) از سنان بن شفعه اوسی روایت کرد که جبرئیل علیہ السلام به رسول الله ﷺ خبر داد: هنگامی که خداوند فاطمه علیہ السلام را به علی تزویج فرمود به دربان رضوان و او به شجره‌ی طوبی امر کرد برگ های به شمار نقوس محبان آل بیت محمد علیہ السلام بار آوردند هنگامی که رستاخیز فرار سد خداوند به شمار آن برگ ها، فرشته‌های را می‌فرستد تا به هریکی از محبان آل محمد برگه‌ی عطا کند که در آن برائت از آشن نوشته است. (اسد الغابة:ج:۱۴۱۷/ص ۵۵۳)

وی در خبر دیگری با جزئیات بیشتر از این محفل بهشتی روایت می‌کند که جهت اختصار از ترجمه صرف نظر می‌شود. (اسد الغابة:ج:۱۴۱۷/ص ۳۰۵) ابن حجر عسقلانی نیز در باره‌ی حدیث فوق اما در نگاهی به سند روایت گفته است که برخی افراد آن، شناخته شده نیست. نیز وی افزود که در سند آن محمد بن فارس عطشی «رافضی» است (الإصابة:ج:۱۴۱۲/ص ۱۸۷) اما این گفته ای ابن حجر عسقلانی - افراد ناشناخته در سند حدیث است - مقبول نیست و رد می‌شود به این که وی نام افراد ناشناخته را معین نکرد که چه کسانی هستند. وانگهی راوى مورد نظر مجھول او در نظر چه کسانی ناشناخته اند که این بحث در محل خود ثمر فراوان علمی دارد اما ینكه وی گفت: محمد بن فارس عطشی «رافضی» است گفته شده است که صفت ترفض، برای راوى حدیث، مذمت نیست. تا روایت راوى رافضی بی اعتبار باشد زیرا شمار راویان صحیحین رافضی اند مانند: عباد بن یعقوب رواجینی در صحیح بخاری. (تحفة الليب:ج:۱۴۳۱/ص ۴۶۸) و بکیر بن عبد الله در صحیح مسلم (ج/ص) که آنها

به علاوه‌ی نقل روایت در صحیح مسلم حتی در رفض شان غالی نیز هستند مانند هارون بن سعد العجلی. (تهذیب التهذیب ۱۴۰۴: ج ۱۱ / ص ۶) پس راضی بودن راوی هیچ زیانی به صحبت روایت نمی‌زند.

نیز در خبر دیگر، روایات محفوظ عقد گزارش متفاوت دارند ابن مغازلی می‌گوید که سفره‌ی عقد دختر پیامبر ﷺ، بر فوق آسمان‌های هفتگانه بوده است آنگاه باقی محفوظ مانند گزارش قبلی نقل گردیده است. (مناقب علی بن ابی طالب ۱۴۲۶: ج ۱ / ص ۲۷۳) روایات شرکت فرشته‌ها در مکان آسمانی محفوظ ازدواج صدیقین خبر داده اند که علمای رجال با سندهای صحیح آن را گزارش داده اند. ولی خبر دیگر می‌گوید : فرشته‌ها در محفوظ عروسی زمینی فاطمه ؓ نیز مشارکت داشته اند. در نقل محب الدین طبری از ابن عباس رسول الله ﷺ فرمود: شب عروسی فاطمه پیامبر ﷺ پیش رو، جبرئیل از راست، میکائیل از چپ و هفتاد هزار فرشته از پشت سر جهت همراهی به خانه علی علیهم السلام، حضور داشته اند که همه‌ی آنها خداوند را تسبيح و تقدیس می‌کردند تا فجر دمیده شد. (ذخائر العقبی [بی‌تا]: ج ۱ / ص ۳۲) بدین ترتیب این روایت یکی از شورانگیز ترین وقایع آسمانی را خبر داده است که در آن پیوند ازدواج علی و فاطمه علیهم السلام برقرار شده است.

۵. پایان شکیبایی: اجازه آسمانی ازدواج برای تزویج فاطمه

در روایت حلیبی (م: ۱۰۴۴) آمده است: هنگامی که علی علیه السلام به محضر پیامبر ﷺ برای خواستگاری فاطمه ؓ آمد حضرت علیه السلام در مشورت به دخترش فرمود: فاطمه! علی به خواستگاری ات آمده است. فاطمه ساكت شد. روایت دیگر می‌گوید که پیامبر ﷺ چنین فرمود: پسر عمومیت اظهار علاقه مندی می‌کند چه می‌گویی؟ فاطمه گریست. سپس گفت: پدرجان! گویا پدرم به گمان مردم مرا به مرد فقیری از قریش تزویج می‌کند؟ رسول الله ﷺ عرض داشت: سوگند به کسی که مرا به نبوت برگردید هیچ سخنی نگفته ام مگر پروردگارم در آسمان به من اجازه داد. فاطمه گفت: من به آنچه که خدا و رسولش خوشنود هستند راضی شده ام. (سیرة الحلية ۱۰۴۴: ج ۲ / ص ۴۷۱) یا در روایت دیگر به دخترش می‌فرماید: یا فاطمه! آیا

راضی نیستی که خداوند عزو جل دو نفر اهل زمین را برگزید یکی از آنها پدر توست دیگری شوهر تو؟ (معجم الكبير ۱۴۰۴: ج ۱۱ / ص ۹۳)

هیشمی می‌گوید: طبرانی از روایت ابراهیم بن حجاج از عبدالرزاق آن را روایت کرد. ولی ذهبی گفت که ابراهیم شناخته نیست باقی رجال آن صحیح است و روایت به اسناد دیگر ضعیف است. (مجمع الزوائد ۱۴۰۷: ج ۹ / ص ۱۲) ولی قضیه چنین نیست سیوطی با دونقل روایت می‌کند یکی از «خطیب» و دیگری از «دارقطنی» که طبق دیدگاه این دو راوی، حدیث مزبور حسن است نه ضعیف (جامع الأحادیث [بی تا]: ج ۲۰ / ص ۱۸۹) به علاوه اینکه متقدی هندی نیز به حسن بودن روایت از طریق «خطیب» تصریح می‌کند. (کنز العمال ۱۴۱۹: ج ۱۳ / ص ۴۸) و حکم حسن در احتجاج مانند صحیح است. (تقریب والتیسیر: ج ۱ / ص ۲۹)

روایات پیوند آسمانی دخت نبوت با پسرعم رسالت زمانی بیان شد که فاطمه علیهم السلام از قریشیان نکوهش شنید. آنها از نگاه فرهنگ ثروت و مکنت که جایگاه فرد در اجتماع غیرسالم سنجیده می‌شود، علی علیهم السلام را فقیر می‌گفتند چنان که به روایت ابن جوزی، فاطمه علیهم السلام فرمود: زنان قریش به من عیب می‌گیرند که همسر تو کمترین مردان قریش از جهت ثروت، است. (علل المتناهیة ۱۴۰۳: ج ۱ / ص ۲۲۵) ولی محب الدین طبری از عطاء بن ابی رباح نقل کرد که بحث پیشتر در آن نیامده است. وی روایت کرد: هنگامی که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم علاقه‌ی علی علیهم السلام را به فاطمه مطرح کرد. بی بی علیهم السلام ساكت ماند و رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فاطمه را به علی تزویج کرد. (ذخائر العقی [بی تا]: ج ۱ / ص ۳۲)

۶. تزویج آسمانی فاطمه به نام علی

در روایت سیوطی (م: ۹۱۱) انس بن مالک گفت: نزد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در مسجد بودیم که ناگهان حضرت علیهم السلام به علی گفت: جبرئیل بمن خبر داد که خداوند فاطمه را برای تو تزویج کرد چهل هزار فرشته بر عقدتان گواهی داده اند. (حاوی للفتاوى ۱۴۲۱: ج ۲ / ص ۴۴) اما سیوطی گفت که راویان مجروح، خبر را روایت کرده اند نیز گفت که الذارع در روایت متهم است. (الموضوعات ۱۴۱۵: ج ۱ / ص ۱۴۷) اما ذهبی می‌گوید: اسماعیلی در صحیح خویش گفت که ابا

خلیفه درباره ای او پرسید. وی، به «الذارع» ثنا گفت. (لسان المیزان ۱۴۰۶: ج ۵/ ص ۲۷۹) برخی مانند ابن الجوزی در نسبت اتهام ضعف به راویان فضایل، راه افراط پیموده است و حکم کرد که روایت ضعیف است لکن به تضعیفات ابن الجوزی اعتنا نمی‌شود. زیرا او متغیر است. شیخ ابی إسحاق حوینی (معاصر) می‌گوید: عصیت مذهبی ابن جوزی او را و امی دارد که راویان را تضعیف کند. (نثر النبال، ج ۴/ ص ۳۰) اما دیگرانی مانند عبدالرحمن صفوری (م: ۸۹۴). در (نزهه المجالس ۲۰۰۱: ج ۲/ ص ۴۳۲) نیز روایت را نقل کرد ولی به تضعیف آن نپرداخت.

اما تزویج آسمانی دخت اهل بیت علیہ السلام به خبر حاضر، منحصر نیست روایت‌های دیگر جزئیات و فضایل بیشتر نقل کرده‌اند. در خبر ابن حجر مکی از ابن عباس آمده است که رسول الله ﷺ به علی علیه السلام فرمود: خداوند به تو فاطمه را تزویج کرد مهر آن را زمین قرار داد هر کسی بر آن تردد کند در حالی که کینه‌ی ترا داشته باشد حرام است برآن پانهد. (الإفصاح ۱۴۰۶: ج ۱/ ص ۱۱۵) هم چنین در این روایت، مهریه پیوند آسمانی، تعیین شده است. اگر مهر هر ازدواجی در آسمان تعیین شود هیچ معادلی جز گستره‌ای زمین با آن برابر نکند. عاصمی مکی درباره ای خبر می‌گوید: هنگامی که علی علیه السلام شنید رسول الله ﷺ برایش چنین فرمود فوراً علی آن را پذیرفت. (سمط النجوم العوالی ۱۴۱۹: ج ۱/ ص ۵۲۰)

روایت محب طبری (م: ۶۹۴) می‌گوید که رسول الله ﷺ پس از موافقت آسمانی، به علی علیه السلام فرمود: آیا شما به این پیوند رضایت می‌دهید؟ علی فرمود: یا رسول الله! من راضی هستم. سپس راوی گفت که علی برخواست سر به سجده گذاشت سپاس خدای را بجا آورد پیامبر ﷺ فرمود: خداوند به زندگی شما خیر کثیر و نسل پاک ارزانی بدارد. آینده را برای شما مبارک گرداند. (ذخائر العقبی [ابی تا]: ج ۱/ ص ۳۱)

۷. «به فرمان پروردگار! تزویج دخترت فاطمه به علی

پیام پروردگار به رسول الله ﷺ رسید. در روایت طبری (م: ۶۹۴) از عمر بن خطاب نقل شد که نزد وی سخنی از علی به میان آمد: عمر گفت: علی، صهر رسول الله ﷺ است. جبرئیل گفت: یا محمد! خداوند دستور می‌دهد که فاطمه دخترت را به علی تزویج کن. (ذخائر العقبی [ابی تا]: ج ۱/

حدیث ازدواج آسمانی فاطمه و علی علیہ السلام در منابع اهل سنت ۱۴۷

ص(۳۱) ابن مسعود نیز آن را نقل کرد: هنگامی که رسول الله ﷺ دست دخترش را گرفت تا به خانه علی همراهی کند برایش فرمود: دخترم جای نگرانی [= از سرزنش مردم] نیست من در پیوند توبا علی به تنها ی اقدام نکردم خداوند مرا در این امر نیک فرمان داد که تو را شریک زندگی علی قرار دهم. (ذخائر العقبی [ابی تا]: ج/۱/ص۳۱) محدثانی مانند محمد صیداوی به آسمانی بودن پیوند امام علی با فاطمه تصریح کرده اند. (معجم الشیوخ: ج/۱/ص۹۰۵) هم چنین به روایت مناوی ابن مسعود گفت: تزویج فاطمه دختر مصطفی به عقد علی به امر الله تعالی بود. طبرانی نیز نقل نمود که رجال او ثقات است. (سیده نساء اهل الجنة: ج/۱/ص۱۹)

نیز طبرانی به نقل از جابر روایت کرد که رسول الله ﷺ فرمود: خداوند ذریه‌ی هر نبی را در صلب او قرار داد. ذریتی مرا در صلب علی بن ابی طالب نهاد. (معجم الکبیر^۴: ج/۱۴۰۴) ص(۴۲) نظیر چنین روایت از غیر طریق جابر نیز رسیده است. راوی خبر در روایت تلمسانی، عباس بن عبد المطلب است که می‌گوید: پیامبر ﷺ از طریق صلب علی به ادامه‌ی فرزندان خویش خبر داد. (الجوهرة [ابی تا]: ج/۱/ص۲۹۲) سخاوهای درباره‌ی سند روایت می‌گوید: «از طریق جابر از رسول الله ﷺ روایت شد همان‌گونه که از طریق ابن عباس رسید. اما روایت ذریه با حدیث ازدواج آسمانی، ارتباط خاص می‌یابد که برخی آن را ضعیف دانسته اند ولی چنین دیدگاه درباره‌ی روایت صحیح نیست زیرا بعضی روایتها، برخی دیگر را تقویت می‌کنند. اما سخن منفی ابن جوزی در علل المتأله، نیکو نیست زیرا این حدیث بر امور اختصاصی رسول الله ﷺ دلالت می‌کند چنانکه قبلًا بیان شد من آن را در برخی پرسش‌ها پاسخ داده ام نیز در کتاب‌هایم که درباره‌ی اهل بیت نوشته ام). (المقادی‌الحسنة: ج/۱/ص۵۱۵) هم چنین شوکانی می‌گوید: این حدیث با بعضی دیگر تقویت می‌شود. (فوائد المجموعۃ: ج/۱/ص۳۹) هم چنین بدین ترتیب روایت طبری از نظر سند صحیح است که با روایت‌های ذریه و حفظ نسل پیامبر ﷺ بیان آسمانی ازدواج علی علیہ السلام با فاطمه علیہ السلام را توضیح داده است.

۸. اختصاص شایستگی همسری فاطمه علیہ السلام برای علی علیہ السلام

یکی دیگر از روایات مرتبط با پیوند علی علیہ السلام با فاطمه علیہ السلام از عاصمی مکی (م: ۱۱۱۱هـ) به نقل

ام سلمه است که گفت: اگر علی آفریده نمی‌شد برای فاطمه همتایی نبود. (سمط النجوم العوالی ۱۴۱۹: ج ۳/ ص ۶۷) قندوزی (م: ۱۲۹۴هـ) از طریق ابن عباس روایت کرد که رسول الله ﷺ فرمود: یا عم! بتو مژده می‌دهم که خداوند مرا به سید الوصیین علی ﷺ تایید کرد او را کفو دخترم فاطمه قرار داد. (ینابیع المودة ۱۴۱۶: ج ۲/ ص ۶۸) هم چنین قندوزی از دیلمی همدانی روایت می‌کند که ام سلمه در نقلی از حضرت ﷺ فرمود: اگر علی آفریده نمی‌شد همسری در شأن فاطمه، نبود. (ینابیع المودة ۱۴۱۶: ج ۲/ ص ۶۸) برخی منابع با تغییراتی حدیث را نقل کرده اند.

مثال: در کتاب فردوس الاخبار چاپ سال ۱۴۰۶هـ - تحقیق السعید بن بسیونی زغلول - فاطمه به «الناطیه» تغییر یافته است و عاصمی مکی (م: ۱۱۱۱هـ) از فردوس دیلمی در مسنده آورد: «لو لم يخلق على ما كان لفاطمة كفو». (سمط النجوم العوالی ۱۴۱۹: ج ۳/ ص ۶۸) ماوردي شافعی (م: ۴۵۰هـ) احمد الزمرلی آن را ضبط کرده است. (فردوس الاخبار ۱۴۰۶: ج ۳/ ص ۴۱۸) ماوردی شافعی (م: ۴۵۰هـ) روایت می‌کند که پیامبر ﷺ دخترانش را تزوجی کرد در حالی که برای آنها هم شانی از بستگانش نبود زیرا آنها بنیاد شرافت اند که فاطمه را به علی تزوج کرد. (الحاوی الكبير ۱۴۱۹: ج ۹/ ص ۱۰۷) درباره‌ی روایات پیوند آسمانی فاطمه با علی علیهمما السلام در برخی روایات تغیراتی آمده است مانند حذف بخشی از روایات یا ایجاد تشکیک در سند یا جابجایی در کلمات وغیره.. زیرا بیان حدیث پیوند آسمانی فاطمه و علی علیهمما السلام برای شماری محدثان قابل تحمل نیست آنها با روش‌های فوق می‌کوشند بحث فضیلت ازدواج آسمانی حضرت علی و فاطمه در ارتباط با وحی مطرح نشود.

بدین ترتیب روایت‌های همسری در تحقق ازدواج حضرت علی ﷺ با فاطمه ﷺ به دستور امر آسمانی به نحو خاص می‌پردازند که حدیث ذریه یکی از وجوده آن پیوند ویژه شمرده می‌شود.

نتیجه

در بحث حدیث ازدواج حضرات علی و فاطمه (علیهمما السلام) این یافته‌ها بدست آمد: یک- امت اسلامی اتفاق دارند که اخبار صحیحی دلالت می‌کند: هنگامی که خواستگاران

حدیث ازدواج آسمانی فاطمه و علی علیهم السلام در منابع اهل سنت ۱۴۹

قریشی غیرهاشمی به محضر رسول الله رسیدند و جهت وصلت، تقاضای خویشاوندی را مطرح کرده اند رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم با سکوت و عدم اجابت و اعراض از آنها پاسخ منفی دادند.

دو- هم چنین ثابت گردید هنگامی که حضرت علی علیه السلام جهت خواستگاری فاطمه به محضر رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم شرفیاب شدند و مسئله علاقمندی به فاطمه صلی الله علیه و آله و سلم مطرح گردید رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم با پیشنهاد دوستی وصلت خویشاوندی علی علیهم السلام موافقت کردند.

سه- به اجماع مسلمین شیعه و سنی ثابت شد که ازدواج حضرت فاطمه با علی (علیهمما السلام) عادی نبود بلکه رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم اعلام فرمود: به مشورت آسمان انجام یافت. روایات منابع اهل سنت همچون مصادر حدیثی شیعه، به صحت سند و متن این پیوند آسمانی تاکید می‌نماید.

دو پیشنهاد:

یک- نظر به مباحث ثابت گردید: روایات ازدواج آسمانی فاطمه و علی علیهم السلام امر اعتقادی مشترک مسلمین شمرده می‌شود می‌سند که سیره حضرت فاطمه صلی الله علیه و آله و سلم بعنوان مأخذ احکام شریعت بین زنان امت اسلامی تلقی گردد زیرا از جهت گواهی وحی در انتخاب زندگی فاطمه صلی الله علیه و آله و سلم محال است منتخب خداوند مرتكب اشتباه شود از این جهت در مواردی که زنان مسلمان‌ها در باره‌ی شریعت اختلاف دارند بایستی سیره‌ی فقهی و سیاسی فاطمه صلی الله علیه و آله و سلم محور مراجعه امت اسلامی قرار گیرد.

دو- تحقیق حاضر در مسئله ازدواج فاطمه و علی علیهم السلام برداخت که ثابت شد با مشورت آسمانی انجام شده است اکنون، سایر بخش‌های زندگی فاطمه صلی الله علیه و آله و سلم نیز در منابع اهل سنت نگریسته شود که نقش مشورت‌های وحی الهی چگونه است آیا این نقش مشورتی آسمانی تنها در مورد ازدواج انحصار یافته است یا فرآگیر بوده عمومیت دارد؟ یافتن پاسخ‌های استدلالی برای چنین تحقیقات در آینده ضروری می‌نماید.

کتابنامه

- الأَجْرِيُّ، أَبِي بَكْرٍ مُحَمَّدٍ بْنَ الْحَسِينِ، الشَّرِيعَةُ، الدَّكْتُورُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ سَلِيمَانَ الدَّمِيْجِيِّ، الرِّيَاضُ/السُّعُودِيَّةُ، دَارُ الْوَطَنِ، ۱۴۲۰ هـ.
- ابن الجوزي، أبي الفرج عبد الرحمن، التبصرة، مصطفى عبد الواحد، مصر - لبنان، دار الكتاب اللبناني، ۱۳۹۰ هـ.
- ابن الجوزي، عبد الرحمن بن على، العلل المتناهية في الأحاديث الواهية، خليل الميس، بيروت، دار الكتب العلمية، ۱۴۰۳ هـ.
- ابن الجوزي، عبد الرحمن بن على بن محمد، المنتظم في تاريخ الملوك والأمم، بيروت، دار صادر، ۱۳۵۸ هـ.
- _____ الموضوعات، توفيق حمدان، بيروت، النشر: دار الكتب العلمية، ۱۴۱۵ هـ.
- ابن حجر الهيثمي، أحمد بن محمد بن على، الصواعق المحرقة على أهل الرفض والضلال والزنادقة، عبد الله التركي - كامل محمد الخراط، لبنان، مؤسسة الرسالة، ۱۴۱۷ هـ.
- ابن حمدون، محمد بن الحسن بن على، التذكرة الحمدونية، إحسان عباس، بيروت، دار صادر، ۱۹۹۶ م.
- ابن شاهين، جزء فضائل فاطمة، [ب] جا، [ب] نا، [ب] تا .
- ابن عساكر، على بن الحسن ابن هبة الله، تاريخ مدينة دمشق وذكر فضلها وتسمية من حلها من الأمثل، محب الدين أبي سعيد عمر بن غرامه العمري، بيروت، دار الفكر، ۱۹۹۵ م.
- ابن المغازلى على بن محمد بن الطيب، مناقب على بن أبي طالب عليهما السلام [ب] جا، انتشارات سبط النبي ﷺ، ۱۴۲۶ هـ.
- ابن ماكولا، على بن هبة الله، الإكمال في رفع الارتياب عن المؤتلف والمختلف في الأسماء والكن، بيروت، ۱۴۱۱ هـ.
- البخاري، محمد بن إسماعيل، صحيح البخاري، بيروت، دار طوق التجاة، ۱۴۲۲ هـ.
- باجي، سليمان بن خلف بن سعد أبو الوليد، التعديل والتجريح، لمن خرج له البخاري في الجامع

- الصحيح، د. أبو لبابة حسين، الرياض، دار اللواء للنشر والتوزيع، ١٤٠٦ - ١٩٨٦.
- البستى، أحمد بن محمد بن إبراهيم الخطابي، غريب الحديث، عبد الكريم إبراهيم العزاوى، مكة المكرمة، جامعة أم القرى، ١٤٠٢ هـ.
- البستى، محمد بن حيان بن أحمد بن أبي حاتم التميمي، المجرحين من المحدثين والضعفاء والمتروكين، محمود إبراهيم زايد، حلب، دار الوعى، ١٣٩٦ هـ.
- البغدادى، محمد بن أحمد بن إسماعيل، أمالى ابن سمعون، [بى جا]، [بى نا]، [بى تا].
- البلاذرى، أحمد بن يحيى بن جابر، أنساب الأشراف، [بى جا]، [بى نا]، [بى تا].
- التلمسانى، محمد بن أبي بكر الانصارى، الجوهرة فى نسب النبي وأصحابه العشرة، [بى جا]، [بى نا]، [بى تا].
- الجزرى، عز الدين بن الأثير، أسد الغابة فى معرفة الصحابة، بيروت، دار إحياء التراث العربى، ١٤١٧ هـ.
- الجوينى، أبو إسحاق، ثل النبال بمعجم الرجال، أبو عمرو وأحمد بن عطية الوكيل، مصر، دار ابن عباس، ١٤٣٣ هـ.
- الحنفى، عبد الحى بن أحتمدين محمد العكرى، شذرات الذهب فى أخبار من ذهب، عبد القادر الأرناؤوط، محمود الأرناؤوط، دار بن كثير - دمشق - ١٤٠٦ هـ.
- الحلبى، على بن برهان الدين، السيرة الحلية فى سيرة الأمين المأمون، بيروت، دار المعرفة، ١٤٠٠ هـ.
- الدileمى، شيرويه بن شهردار، الفردوس بتأثير الخطاب، السعيد بن بسيونى زغلول، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤٠٦ هـ.
- فردوس الأخبار بتأثير الخطاب المخرج على كتاب الشهاب، فؤاد احمد الزمرلى، محمد المعتصم بالله البغدادى، بيروت، دار الكتاب العربى، ١٤٠٧ هـ.
- الذهبى، محمد بن أحمد، سير أعلام النبلاء، شعيب الأرناؤوط، محمد نعيم العرقوسى، بيروت، مؤسسة الرسالة، ١٤١٣ هـ.
- ، الكاشف فى معرفة من له رواية فى الكتب الستة، محمد عوامة، جدة / السعودية، دار القبلة للثقافة الإسلامية ، مؤسسة علو، ١٤١٣ - ١٩٩٢ م.

الذهبی، شمس الدین محمد بن احمد، میزان الاعتدال فی نقد الرجال، الشیخ علی محمد
معوض والشیخ عادل احمد عبدالمحجود بیروت، دار الكتب العلمیة، ۱۹۹۵ هـ.

الزهراوى، محمد بن سعد بن منيع، الطبقات الكبرى، بیروت، دار صادر، [بی تا].

السحاکی، محمد بن عبد الرحمن بن محمد، المقاصد الحسنة فی بيان کثیر من الأحادیث
المشتهرة على الألسنة، محمد عثمان الخشت، بیروت، دار الكتاب العربي، ۱۴۰۵ هـ.

السمعانی، عبد الكریم بن محمد بن منصور التمیمی، عبد الله عمر البارودی، الأنساب، بیروت،
دار الفكر، ۱۹۹۸ م

السيوطی، جلال الدین عبد الرحمن، جامع الاحادیث (الجامع الصغیر وزوائدہ والجامع
الکبیر)، [بی جا]، [بی نا]، [بی تا]

———، الحاوی للفتاوی فی الفقه وعلوم التفسیر والحدیث والاصول والنحو والاعراب وسائل
الفنون، عبد اللطیف حسن عبد الرحمن، بیروت / لبنان، دار الكتب العلمیة، ۱۴۲۱ هـ.

———، الالائل المصنوعة فی الأحادیث الموضوعة، أبو عبد الرحمن صلاح بن محمد بن
عویضة، بیروت، دار الكتب العلمیة، ۱۴۱۷ هـ - ۱۹۹۶ م.

الشوکانی، محمد بن علی بن محمد، الفوائد المجموعۃ فی الأحادیث الموضوعة، عبد الرحمن
یحیی المعلمی، بیروت، المکتب الاسلامی، ۱۴۰۷ هـ.

الشیبانی، احمد بن حنبل أبو عبد الله، فضائل الصحابة، وصی الله محمد عباس، بیروت، مؤسسة
الرسالة، ۱۴۰۳ هـ.

الصفوری، عبد الرحمن بن عبد السلام بن عبد الرحمن بن عثمان، نزهة المجالس ومنتخب
النفائس، عبد الرحیم ماردینی، بیروت / دمشق، دار المحبة / دار آیة، ۲۰۰۲ / ۲۰۰۱ م.

الصیدلائی، محمد بن احمد بن جمیع، معجم الشیوخ، عمر عبد السلام تدمیری، بیروت،
طرابلس، مؤسسة الرسالة، دار الإیمان، ۱۴۰۵ هـ.

الطبری، محب الدین احمد بن عبد الله، ذخائر العقبی فی مناقب ذوى القریبی، مصر، دار الكتب
المصریة، [بی تا].

الطبرانی، سلیمان بن احمد بن ایوب أبو القاسم، المعجم الكبير، حمدی بن عبد المجد السلفی،
الموصل، مکتبة الزهراء، ۱۴۰۴ هـ.

الحديث ازدواج آسمانی فاطمه و علی طبقاً در منابع اهل سنت ۱۵۳

——، المعجم الكبير، سعد بن عبد الله الحميد، وخالد بن عبد الرحمن الجريسي، القاهرة، مكتبة ابن تيمية، [بى تا].

طرابلسى، إبراهيم بن محمد بن سبط ابن العجمى، الكشف الحيثى عن رمى بوضع الحديث، صبحى السامرائى، بيروت، عالم الكتب، مكتبة النهضة العربية، ١٤٠٧ - ١٩٨٧ م. العاصمى المكى، عبد الملك بن حسين بن عبد الملك الشافعى، سقط النجوم العوالى فى أنباء الأول والتوالى، عادل أحمد عبد الموجود- على محمد معوض، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١٩ هـ.

عبدالبر، يوسف بن عبد الله النمرى، الاستيعاب فى معرفة الأصحاب، على محمد الജواوى، بيروت، دار الجيل، ١٤١٢ هـ.

العجلونى الجراحى، إسماعيل بن محمد، كشف الخفاء ومزيل الإلباب عما استهر من الأحاديث على السنة الناس، أحمد القلاش، بيروت، مؤسسة الرسالة، ١٤٠٥ هـ.

العسقلانى، أحمد بن على بن حجر، الإصابة فى تمييز الصحابة، على محمد الജواوى، بيروت، دار الجيل، ١٤١٢.

—— تهذيب التهذيب، بيروت، دار الفكر، ١٤٠٤.

——، فتح البارى شرح صحيح البخارى، محب الدين الخطيب، بيروت، دار المعرفة، [بى تا]

—— لسان الميزان، دائرة المعرفة النظامية- الهند، بيروت، مؤسسة الأعلمى للطبعات، ١٤٠٦ هـ.

—— هدى السارى مقدمة فتح البارى شرح صحيح البخارى، محمد فؤاد عبد الباقي ، محب الدين الخطيب، بيروت، دار المعرفة، ١٣٧٩

العقيلى، محمد بن عمر بن موسى، الضعفاء الكبير، عبد المعطى أمين قلعي، بيروت، دار المكتبة العلمية، ١٤٠٤ هـ ١٩٨٤ م

العسكرى، الحسن بن عبد الله بن سهل، الأول، [بى جا]، [بى نا]، [بى تا].

العکرى، عبد الحى بن احمد، شذرات الذهب فى أخبار من ذهب، عبد القادر الأننوط، محمود الأننوط، دمشق، دار بن كثير، ١٤٠٦ هـ.

١٥٤ دوفصلنامه علمی - تخصصی مطالعات علوم حدیث، سال یازدهم، شماره ۱۴۰۲ بهار و تابستان ۱۴۰۲

القاری، على بن سلطان محمد، مرقة المفاتيح شرح مشكاة المصايح، جمال عيتاني، لبنان/ بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م.

القلشندی، محمد بن عبد الله الأکراوی، اتحاف السائل بما لفاطمة من المناقب والفضائل، محمد کاظم الموسوی، تهران، ناشرالمجمع العالمی للتقریب بین المذاہب الاسلامیة، ١٤٢٧هـ - القندوزی، سلیمان، ینایبع المودة لذوی القریب، سید علی جمال أشرف الحسینی، ایران، دار الأسوة للطباعة والنشر، ١٤١٦هـ

القِنْوَجِي، محمد صدیق خان بن حسن، الروضۃ الندية، علی حسین الحلبی، القاهرة، دار ابن عفان، ١٩٩٩م.

الكنانی، علی بن محمد، تنزیه الشریعة المرفوعة عن الأخبار الشنیعة الموضعیة، عبد الوهاب عبد اللطیف، عبد الله محمد الصدیق الغماری، بيروت دار الكتب العلمية، ١٣٩٩هـ

الماوردی، علی بن محمد بن محمد، الحاوی الكبير فی فقه مذهب الإمام الشافعی، الشیخ علی محمد معوض - الشیخ عادل أحمد عبد الموجود، بيروت، ١٤١٩هـ.

المدائی، عزالدین بن هبة الله بن محمد بن أبي الحدید، شرح نهج البلاغة، محمد عبدالکریم النمری، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١٨هـ.

المناوی، محمد عبد الرؤوف، سیدة نساء أهل الجنة فاطمة الزهراء او اتحاف السائل بما لفاطمة من المناقب، علی أحمد عبد العال الطھطاوی، بيروت/لبنان، دار الكتب العلمية، ١٤٢٣هـ.

النوی، محیی الدین یحیی بن شرف، التقریب والتیسیر لمعرفة سنن البشیر النذیر فی أصول الحديث، محمد عثمان الخشت، بيروت، دار الكتاب العربي، ١٤٠٥هـ

— تهذیب الأسماء واللغات، مکتب البحوث والدراسات، بيروت، دار الفکر، ١٩٩٦م.
— المجموع، بيروت، [بی نا]، ١٩٩٧م.

النیسابوری، محمد بن عبدالله أبو عبدالله الحاکم، المستدرک علی الصحيحین، مصطفی عبد القادر عطا، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١١هـ - ١٩٩٠م.

النیسابوری، مسلم بن الحجاج أبو الحسین القشیری، صحيح مسلم، محمد فؤاد عبدالباقي، بيروت، دار إحياء التراث العربي، [بی تا].

الوصابی، نور الدین بن علی، تحفة اللبیب بمن تکلم فیهم الحافظ ابن حجر من الرواۃ فی غير «التقریب»، محمد بن عبد الله الإمام، جمهوریة مصر العربية، مکتبة ابن عباس، ۱۴۳۱ هـ.

الهنّدی، علاء الدین علی المتنقی بن حسام الدین، کنز العمال فی سنن الأقوال والأفعال، محمود عمر الدمیاطی، بیروت، دار الكتب العلمیة، ۱۴۱۹ هـ.

الهیتمی، احمد بن محمد بن علی بن حجر، الإفصاح عن أحادیث النکاح، محمد شکور امریر المیادینی، الأردن، دار عمار، ۱۴۰۶ هـ.

الهیثمی، علی بن ابی بکر، مجمع الزوائد و منبع الفوائد، القاهرة/ بیروت، دار الريان للتراث/ دار الكتاب العربي، ۱۴۰۷ هـ.

—— موادر الظمامان إلی زوائد ابن حبان، محمد عبد الرزاق حمزه، بیروت، [بی تا].

